

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-001690-011
Otsuse kuupäev	30. apr 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelsetg, liikmed Rain Meristo, Lea Vainomäe
Tarbija	
Kaupleja	Arvutitark OÜ, 12494674
Tarbija nõue	Ostuhinna tagastamine
Asja läbivaatamise aeg	20. apr 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 28.jaanuaril 2020 lepingu, millega kaupleja võttis enesele kohustuse anda tarbijale üle mobiiltelefon Samsung Galaxy S9+ G965F must, 6.2 ", Super AMOLED, 1440 x 2960, Exynos, 9810 (toote kood SM-G965F/BLACK) ja tarbija võttis enesele kohustuse tasuda kauba eest kokkulepitud hind, so 590,00 eurot. Tarbija tasus ostuhinna lepingu sõlmimisega samaaegselt; kauba üleandmine pidi toimuma 31.jaanuaril 2020.

Tarbija teatas 29.jaanuaril 2020 kauplejale, et taganeb lepingust ja palus tagastada ostuhind. Kaupleja keeldus ostuhinna tagastamisest põhjendusega, et leping ei ole sõlmitud sidevahendite abil. Tarbija leiab, et lepingust taganemisele ei saa kehtida topektstandardid. Tal on õigus lepingust taganeda ja saada ostuhind tagasi.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et tarbija nõue ei ole põhjendatud. Tarbijaga on leping sõlmitud kaupleja äriruumides; tarbijal puudub üldine taganemisõigus. Kompromissina on kaupleja nõus tagastama ostuhinnast 90%; 10% ostuhinnast soovib kaupleja jätta lepingu täitmisega tekkinud kulutuste katteks.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul.

Puudub vaidlus lepingu sõlmimise ja ostuhinna tasumise üle. Leping sõlmiti Tallinnas, Ülemiste Keskuses asuvas kaupleja äriruumis. Poolte seletuste ja komisjonile esitatud tõendite järgi ei ole tarbija müügieset enda valdusse saanud. Pooled vaidlevad selles, kas tarbija oli 29.jaanuaril 2020, so enne kauba saamist, õigustatud isiklikel põhjustel lepingust taganema.

VÕS § 56 lg 1 ja 11 järgi võib tarbija ilma põhjust avaldamata taganeda sidevahendi abil sõlmitud lepingust 14 päeva jooksul arvates müügieseme kätte saamisest.

Tarbija väidab, et vaatamata tema viibimisele kaupleja äriruumides on leping kaupleja töötaja abil vormistatud veebiostuna. Kaupleja väidab, et tarbija viibis lepingu sõlmimisel kaupleja äriruumides ning tasus ostu eest kohapeal sularahas.

Komisjon selgitab tarbijale, et VÕS §-s 56 ettenähtud õigus lepingust taganeda ilma kaupleja poolel lepingu rikkumisele osundamata rakendub üksnes juhul, kui lepingu sõlmimisel esinesid kõik VÕS §-s 52 ettenähtud tingimused.

VÕS § 52 järgi loetakse sidevahendi abil sõlmitud lepinguks ettevõtja ja tarbija vahelist lepingut, kui 1) leping sõlmitakse selliste lepingute sõlmimiseks kasutatavas turustus- või teenindussüsteemis, 2) ettevõtja ja tarbija ei viibi lepingu sõlmimisel ühel ajal koos samas kohas ja 3) lepingupoolte tahteavaldused lepingu sõlmimiseks, sh tarbija tahteavaldus võtta endale lepingulisi kohustusi (tellimus) edastatakse eranditult üksnes sidevahendite abil.

Poolte seletused kattuvad selles, et tarbija viibis lepingu sõlmimise ajal ja ka temapoolse täitmise ajal (ostuhinna tasumine) kaupleja äriruumides; samuti selles, et ostu vormistamine toimus kaupleja töötaja kaasabil. Seega ei ole tegemist sidevahendite abil sõlmitud lepinguga VÕS § 52 tähenduses.

Komisjon selgitab tarbijale, et sidevahendite abil sõlmitud lepingute puhul ettenähtud tarbija üldine taganemisõigusega kaitstakse tarbija huve olukorras, kus tal puudus võimalus saada kavandatava tehingu tingimuste ja tehingu eseme kohta täiendavat

teavet, sh puudus võimalus tehingu esemega vahetult tutvuda. Kõnealusel juhul sellist olukorda ei esine. Tarbija on avalduses selgitanud, et läks kaupleja äriruumidesse, kõrvaldamaks internetis kaupleja pakkumustes (ka hindades) tekkinud segadus. Kuna äriruumides tehing siiski sõlmiti, saab sellest järeldada, et kaupleja töötaja selgitustega kõrvaldati tarbijal tekkinud kahtlused ja ebaselgused.

Tarbija üldise taganemiseõiguse puudumine ei välista iseenesest tarbija õigust taganeda lepingust kaupleja poolel lepingu rikkumise tõttu. VÕS § 116 lg 1 ja 2 järgi võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; oluliseks loetakse rikkumist, mille tagajärjel jääb pool ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis.

Komisjonile esitatud asjaoludel ei ole kaupleja lepingut rikkunud; seega puudus tarbijal õigus tehingust taganeda ka sellel alusel. Õigusliku aluseta tehtud taganemise avaldus ei lõpeta lepingut. Pooled on müügilepinguga jätkuvalt seotud. VÕS § 208 ja 209 järgi on tarbija õigustatud nõudma kauplejalt lepingu eseme üleandmist ja kaupleja on õigustatud nõudma tarbijalt asja vastuvõtmist.

Komisjon peab siiski vajalikuks selgitada kauplejale, et äriruumides tarbija huvides veebitellimuse vormistamine või selleks tarbijale juhiste andmine (juhul kui see nii toimus) võib tekitada tarbijates ebaselgust ning sellest tuleks edaspidises praktikas hoiduda. Komisjoni arvates on kaupleja kompromissi pakkumus tehingu asjaolusid arvestades mõistlik ning tarbija võiks kaaluda selle vastuvõtmist.

Eelnevast lähtuvalt leiab komisjon, et tarbija nõue ostuhinna tagastamises ei ole põhjendatud ja tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

Rain Meristo

Lea Vainomäe

/allkirjastatud digitaalselt/